

END OF BALAK – ספר במדבר פרק כה

(א) וַיָּשָׁב יִשְׂרָאֵל בְּשֹׁטִים וַיַּחַל הָעָם לְזָנוּת אֶל בְּנוֹת מוֹאָב
 (ב) וַתִּקְרְאוּן לָעָם לְזַבְחֵי אֱלֹהֵיהֶן וַיֹּאכְלוּ הָעָם וַיִּשְׁתַּחֲווּ לֵאלֹהֵיהֶן
 (ג) וַיִּצְמַד יִשְׂרָאֵל לְבַעַל פְּעוֹר וַיַּחַר אֱפֹיִדוֹד בְּיִשְׂרָאֵל
 (ד) וַיֹּאמֶר יְדוּד אֶל מֹשֶׁה קַח אֶת כָּל רֹאשֵׁי הָעָם וְהוֹקַע אוֹתָם לִידוּד נֶגֶד הַשָּׁמֶשׁ וַיֵּשֶׁב חֲרוֹן אַף יְדוּד מִיִּשְׂרָאֵל
 (ה) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל שֹׁפְטֵי יִשְׂרָאֵל הֲרֹגוּ אִישׁ אֶנְשֵׁי הַנִּצְמָדִים לְבַעַל פְּעוֹר
 (ו) וְהִנֵּה אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל בָּא וַיִּקְרַב אֶל אַחִיו אֶת הַמְדִּינִית לַעֲיִנִי מֹשֶׁה וְלַעֲיִנִי כָּל עַדְת׃ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִמָּה בָכִים
 פָּתַח אֶהָל מוֹעֵד
 (ז) וַיֵּרָא פִּינְחָס בֶּן אֶלְעָזָר בֶּן אֶהֲרֹן הַכֹּהֵן וַיִּקָּם מִתּוֹךְ הָעֵדָה וַיִּקַּח רֶמֶחַ בְּיָדוֹ
 (ח) וַיָּבֵא אַחֵר אִישׁ יִשְׂרָאֵל אֶל הַקֶּבֶה וַיִּדְקַר אֶת שְׁנֵיהֶם אֶת אִישׁ יִשְׂרָאֵל וְאֶת הָאִשָּׁה אֶל קֶבֶתָהּ וַתַּעֲצֹר
 הַמִּגַּפָּה מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 (ט) וַיְהִי הַמַּתִּים בַּמִּגַּפָּה אַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף

25:1 Israel was staying in Shittim when the people began to behave immorally with the Moabite girls. 25:2 [The girls] invited the people to their religious sacrifices, and the people ate and worshipped the [Moabite] gods. 25:3 Israel thus became involved with Baal Peor, and God displayed anger against Israel. 25:4 God said to Moses, 'Take the people's leaders, and [have them] impale [the idolators] publicly before God. This will reverse God's display of anger against Israel.' 25:5 Moses said to Israel's judges, 'Each of you must kill your constituents who were involved with Baal Peor.' 25:6 [The judges] were still weeping [in indecision] at the Communion Tent entrance, when an Israelite brought forth a Midianite woman to his brethren before the eyes of Moses and the Israelite community. 25:7 When Pinchas, a son of Eleazar and a grandson of Aaron the priest, saw this, he rose up from the midst of the assemblage and took a spear in his hand. 25:8 He followed the Israelite man into the tent's inner chamber, and ran them through, [driving the spear] through the Israelite man and woman's groin. With that, the plague that had struck the Israelites was arrested. 25:9 In that plague, 24,000 people had died.

רש"י על במדבר פרק כה פסוק ח
 אל קבתה - כמו הלחיים והקיבה כוון בתוך זכרות של זמרי ונקבות שלה וראו כולם שלא לחנם הרגם. והרב
 נסים נעשו לו וכו' כדאיתא התם

through her stomach: Heb. קֶבֶתָהּ, as in, "the jaw and the maw (וְהַקֶּבֶה)" (Deut. 18:3). He aimed for the male organ of Zimri and her female organs and everyone saw that he had not killed them for nothing. Many miracles happened to him..., as it is related there (Sanh. 82b).

BEGINNING OF PINCHAS – ספר במדבר פרק כה

(י) וַיְדַבֵּר יְדוּד אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר
 (יא) פִּינְחָס בֶּן אֶלְעָזָר בֶּן אֶהֲרֹן הַכֹּהֵן הַשֵּׁיב אֶת חַמְתִּי מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאוֹ אֶת קִנְאָתִי
 בְּתוֹכָם וְלֹא כְלִיתִי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאָתִי
 (יב) לָכֵן אָמַר הַנְּבִי גִיתָן לֹא אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם

25:10 God spoke to Moses, saying, 25:11 'Pinchas (a son of Eleazar and grandson of Aaron the priest) was the one who zealously took up My cause

among the Israelites and turned My anger away from them, so that I did not destroy them in My demand for exclusive worship. 25:12 Therefore, tell him that I have given him My covenant of peace. 25:13 This shall imply a covenant of eternal priesthood to him and his descendants after him. It is [given to him] because he zealously took up God's cause and made atonement for the Israelites.'

רש"י על במדבר פרק כה פסוק ז

(ז וירא פינחס - ראה מעשה ונזכר הלכה אמר לו למשה מקובלני ממך הבעל ארמית קנאין פוגעין בו א"ל)
'קריינא דאיגרתא איהו ליהוי פרוונקא. מיד ויקח רומח בידו וגו

Phinehas...saw: He saw the deed and reminded himself of the law. He said to Moses, "I learned from you, 'If someone cohabits with an Aramean [heathen] woman, zealots have a right to strike him [dead].'" He replied to him, "Let the one who reads the letter be the agent to carry it out." Immediately, "he took a spear in his hand...." - [Sanh. 82a]

תלמוד בבלי מסכת כתובות דף סו/ב

תנו רבנן מעשה ברבן יוחנן בן זכאי שהיה רוכב על החמור והיה יוצא מירושלים והיו תלמידי מהלכין אחריו ראה ריבה אחת שהיתה מלקטת שעורים מבין גללי בהמתן של ערביים כיון שראתה אותו נתעטפה בשערה ועמדה לפניו אמרה לו רבי פרנסני אמר לה בתי מי את אמרה לו בת נקדימון בן גוריון אני אמר לה בתי ממון של בית אביך היכן הלך אמרה לו רבי לא כדין מתלין מתלא בירושלים מלח ממון חסר ואמרי לה חסד ושל בית חמיך היכן הוא אמרה לו בא זה ואיבד את זה אמרה לו רבי זכור אתה כשחתמת על כתובתי אמר להן לתלמידי זכור אני כשחתמתי על כתובתה של זו והייתי קורא בה אלף אלפים דינרי זהב מבית אביה חוץ משל חמיה בכה רבן יוחנן בן זכאי ואמר אשריכם ישראל בזמן שעושין רצונו של מקום אין כל אומה ולשון שולטת בהם ובזמן שאין עושין רצונו של מקום מוסרן ביד אומה שפלה ולא ביד אומה שפלה אלא ביד בהמתן של אומה שפלה

Our Rabbis taught: It once happened that R. Johanan b. Zakkai left Jerusalem riding upon an ass, while his disciples followed him, and he saw a girl picking barley grains in the dung of Arab cattle. As soon as she saw him she wrapped herself with her hair and stood before him. 'Master', she said to him, 'feed me'. 'My daughter', he asked her, 'who are you?' 'I am', she replied, 'the daughter of Nakdimon b. Gorion'. 'My daughter', he said to her, 'what has become²⁹ of the wealth of your father's house?' 'Master', she answered him, 'is there not a proverb current in Jerusalem: "The salt³⁰ of money is diminution?"'³¹ (Others read: Benevolence).³² 'And where [the Master asked] is the wealth of your father-in-law's house?' 'The one', she replied, 'came and destroyed the other'.³³ 'Do you remember, Master', she said to him, 'when you signed my kethubah?' 'I remember', he said to his disciples, 'that when I signed the kethubah of this [unfortunate woman], I read therein "A million gold denarii from her father's house" besides [the amount] from her father-in-law's house'.³⁴ Thereupon R. Johanan b. Zakkai wept and said: 'How happy are Israel;³⁵ when they do the will of the Omnipresent no nation nor any language-speaking group has any power over them; but when they do not do the will of the Omnipresent he delivers them into the hands of a low people, and not only in the hands of a low people but into the power of the beasts of a low people'.